

Ю. В. Данилець

Липчанський Різдва Пресятої Богородиці Жіночий монастир УПЦ МП

ЛИПЧАНСЬКИЙ РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ ЖІНОЧИЙ МОНАСТИР

УПЦ МП Засн. 1924 у с. Липча (нині Хуст. р-ну Закарп. обл.) монахинєю Параскевою (Прокоп), архімандритами Амфілохієм (Кемінь) та Пантелеймоном (Кундря), ігуменом Діонісієм (Пирко). Грош. допомогу надали єпископ Нішський і Карпаторус. [Досифей](#) (Васич) й архіандрит [Алексій](#) (Кабалюк). Монахиня Параскева намагалася створити перший православ. монастир на Закарпатті ще 1911, однак австро-угор. влада не дозволила цього зробити і жорстко покарала ініціаторів. До 1926 побудовано церкву, 2 житл. корпуси, кухню, трапезну, майстерні, 1928 розроблено монастир. статут (затв. 1931 окруж. урядом). На той час у монастирі проживало 19 монахинь і 34 послушниці. 1929 чес. промисловець Р. Заграда відкрив при ньому майстерню з вироб-ва килимів. 1930 монахиню Параскеву призначено настоятелькою і возведено у сан ігумені. Кількість насельниць – 70 осіб. У наступ. році частина з них переселилася у с. Домбоки (нині Мукачів. р-ну Закарп. обл.), де заснувала жін. монастир Успіння Божої Матері. За проектом і на кошти ігумена Амфілохія (Кеменя) 1932 зведено каплицю на честь пророка Іллі та водяний млин. У тому ж році єпископ Канадський Арсеній (Чаховцев) запропонував ігумені Параскеві організувати жін. православ. монастир у Канаді, але вона відмовилася через обмежені фінанс. можливості. Від 1940 монастир зазнавав утисків з боку угор. адміністрації, після 1944 – з боку рад. влади. 1947 ігуменя Параскева переведена з 44-ма сестрами до Мукачів. монастиря, настоятелькою обрана ігуменя Софронія (Ребрей), 1957 – ігуменя Макрина (Кемінь). У зв'язку з масовим закриттям монастирів і скитів 1959 до Липчі переселено монахинь із цих обителей, внаслідок чого кількість насельниць зросла до понад 100 осіб. У 1961 монастир ліквідовано (частина сестер перейшла до Мукачів. жін. монастиря), у його приміщеннях обладнано

школу-інтернат. Відроджено монастир. життя на поч. 1990. У 1991 настоятелькою обрана ігуменя Ольга (Вовканець). У тому ж році закладено, а 1995 освячено церкву Різдва Пресвятої Богородиці (2000 завершено настін. розпис). Також діють домові церкви на честь архістратиґа Михаїла і княгині Ольги, каплиці пророка Іллі та Всіх Руських Святих. Зберігаються частки мощей преподобних Києво-Печер. та Оптин. старців, а також ікони з мощами св. Феофана Затворника та преподобного Феодора Санаксарського. Проживають 20 сестер, 2008 настоятелькою обрано ігуменю Євгенію (Микиту).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Алексей (Дехтерев), инок. Сокровище неоцененное (Очерк православного девичьего монастыря в Липши на Подкарпатской Руси). Уж., 1936;
2. Пагиря В. Монастирі Закарпаття (1360–1939). Мукачево, 1994;
3. Данилець Ю. Свято-Богородицький монастир в селі Липча // Наук. вісн. Ужгород. університету. Сер. Історія. 2004. Вип. 11;
4. Його ж. Сповідниця імені Христового. Життєвий шлях ігумені Параскеви (в схимі Ніни) (Прокоп) (30. 04. 1896 – 4. 04. 1967), настоятельки Липчанського та Мукачівського православних монастирів. Уж., 2014.

Бібліографічний опис:

Липчанський Різдва Пресятої Богородиці Жіночий монастир УПЦ МП / Ю. В. Данилець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54784>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).